

VELETEK VAGYOK...

1979

A SZABADEGYHÁZAK TANÁCSA
TAGEGYHÁZAINAK NAPTÁRA

VELETEK VAGYOK ...

1979

Tiszteletpéldány

Kiadja:

A MAGYARORSZÁGI SZABADEGYHÁZAK TANÁCSA

Főszerkesztő:

DR. PALOTAY SÁNDOR
a Szabadegyházak Tanácsának elnöke

Szerkesztő:

PÓCSIK BÉLA

Munkatársak:

ifj. Almási Mihály
Dobner Béla
Erdélyi László
Fortin László
Gerzsenyi Sándor
Győri Kornél
Kiss Emil
dr. Szigeti Jenő
Szücs József

Borítólapon: habán tál (fotó: dr. Katona Imre)

HU ISSN 0133-1930

Engedély száma: Á. E. H. 15 000/1978
Megjelent 8 000 példányban, 13 (A/5) ív terjedelemben
78. K-725 Széchenyi Nyomda, Győr
Felelős nyomdavezető: Horváth Imre

nyában tönkremegy. A kezdetleges fölvilágosítás miatt az édesanyák nem látják be az oltás fontosságát. Az ingatag kormányok nem tehetik kötelezővé az oltást. Ezért határozta el a Baptista Világszövetség 1977 novemberében, hogy erőteljesen részt vesz a „Testvérem testvére vagyok” mozgalom második menetében, a gyermekbénulás elleni harcban. Ehhez azonban szükséges a többi egyházak és az Egészségügyi Világszervezet támogatása. Ebben az évben már elindul a hadművelet. Ezért a Baptista Világszövetség föl-szólítja a világ összes baptistáit, hogy támogassák a nagy vállalkozást. Mintegy 125 Ft-nak megfelelő összeg szükséges egy-egy gyermeknek a gyermekbénulás elleni védelméhez. Reméljük, hogy ez a művelet éppoly sikeres lesz, mint a fekete-tehimlő elleni.

— A védőoltást később azonban kiterjesztik majd a többi gyermekbetegségre, a diftériára, a szamárköhögésre, a kanyaróra, a skarlátra, a tbc-re és a tetanuszra is, amelyeknek ma még sok gyermek áldozatul esik.

Mint egyházak — létszámunk és anyagi erőink behatároltsága miatt — csak egy-egy modell vagy mintaművelet megvalósítására vállalkozhatunk abban a reményben, hogy kezdeményezéseinket a

nagyobb lehetőségekkel rendelkező világi szervezetek, kormányok majd kiterjesztik és általánossá teszik.

Az oltási hadművelet tehát mehetne tovább, ehhez azonban két föltétel meg-léte szükséges.

1. *Anyagi eszközök kelleneek.* A harmadik világ most sorra kerülő négy országában 4 millió dollár szükséges az oltások elvégzéséhez. A Baptista Világszövetség elhatározta, hogy 1980-ig 1 millió dollárt folyósít, föltéve, hogy a gyülekezetek készek adakozni erre a célra.

2. *Szükséges a lakosság közreműködése.* Az anyagi eszközök megléte még nem minden. Szükség van az érintettek helyes viszonyulására is. Sok országban nem kötelezhető még oltásra a lakosság.

A fölvilágosító tevékenység azonban sokat segíthet, a megnyerő szó és a példaadás. Néha szükséges lehet a cél érdekében valamilyen csalogató ajándék alkalmazása. Például az az édesanya, aki oltásra hozza a gyermekét, egy csipke-kendőt, egy üveg kölnivizet vagy valami más, olcsó, de kívánatos holmit kap.

1979 a Gyermekek Éve. A mi egyik hozzájárulásunk az lehet, hogy működéshez segítjük a béke egyik hathatós fegyverét, az oltópisztolyt.

Gerhard Claas

*

A békehírnök műhelyében

1978. január 29-én tájékoztatás jelent meg a Békehírnökben a lap szerkesztő bizottságának fontos üléséről. Ezzel kapcsolatban több lelkipásztor és gyülekezeti munkás érdeklődött az ülés lefolyása és általában a szerkesztőség munkája iránt.

Gerzsenyi Sándor lelkipásztor testvér még 1977. év őszén bejelentette, hogy lemond a Békehírnök felelős szerkesztői tisztéről, mivel ezt a szolgálatot Pécsről — új szolgálati helyéről — csak nagy ne-

hézségek árán tudná ellátni. Ezt követően 1977. november 8-án szerkesztőségi ülés keretében történt meg Gerzsenyi Sándor testvér búcsúztatása. *Dr. Palotay Sándor* főszerkesztő testvér búcsúszavai-ban többek között ezeket mondotta: „Gerzsenyi Sándortól saját kérésére és sajnálatunkra meg kell válnunk. Ez a sajnálat nemcsak személyének szól, hanem az ügynek is, amelyet hosszú időn át szolgált. Úgy gondoltuk, hogy szakmai kiképzetésével jól készültünk fel a jö-

vőre. Most úgy tűnik, hogy ez a reményünk szertefoszlott, hisz Gerzsényi Sándor megváltását a felelős szerkesztőségtől emberileg véglegesnek kell tekintenünk. Ezzel természetesen nem zárjuk ki azt a lehetőséget, hogy Isten hatalmas arra, hogy őt idővel visszaadja a lapnál végzett munkájának. Mindezt figyelembe véve és mérlegelve keressük a megoldást, amelyhez mintegy két-három hónapos átmenet után kívánunk eljutni.

Visszatérve Gerzsényi Sándor személyéhez, én igen nagyra értékelem őt, mert felelős és felkészült személynek ismertem meg. Közös munkánk során, nemcsak a jó napokban, hanem az élet viharainak próbái között is testvéri együttműködés jellemezte kapcsolatunkat. Biztosítom Gerzsényi Sándort, mint a lap volt felelős szerkesztőjét, további jóindulatunkról, segítő és támogató készségünkről."

Hasonlóképpen nyilatkozott *Laczkovszki János* egyházelnök is: „Remélem, hogy talentumodat továbbra is kamatoztatni fogod a Békehírnök és általában a baptista irodalom javára."

Gerzsényi Sándor ezután megköszönte dr. Palotay Sándor főszerkesztőnek a meleg, baráti hangot, amellyel munkájáról megemlékezett. Tizennégy éve tartó együttműködésüket hasonlóan jellemezte, mint Palotay testvér. „Hálás vagyok a kapott lehetőségekéért, hogy a Békehírnök és a Szabadegyházak Tanácsa dolgaiban képességgemmel közreműködhettem. Továbbra is kész vagyok segíteni mindenben, amire erőmből telik. Megköszönöm a Baptista Egyháznak is azt a lehetőséget, hogy az egyház lapjának munkása és felelős szerkesztője lehettem."

Ilyen előzmények után került sor az 1978. január 3-i szerkesztőségi ülésre, amelyen dr. Palotay Sándor főszerkesztő testvér Laczkovszki János testvérral, a lapot kiadó Magyarországi Baptista Egyház elnökével egyetértésben a szerkesztői munkakör feladatainak végzését egy – a főszerkesztő vezetésével működő – szerkesztő bizottságra ruházta. A bizottság tagjai: *ifj. Almási Mihály, Dobner Béla,*

Fortin László, Gerzsényi Sándor, Győri Kornél, Nagy János és Szűcs József. (Ezek a testvérek hosszú évek óta belső vagy külső munkatársai voltak már a Békehírnöknek.) A szerkesztő bizottság tagjai az alábbi feladatok betöltéséért felelnek:

Ifj. Almási Mihály a szacikkek lektora és a nyomdai kézirat korrektora;

Dobner Béla az elmékedések, igemagyarázatok és hírek lektora;

Fortin László a lap formáját kialakító tördelészerkesztő és rovatvezető;

Gerzsényi Sándor a költemények és elbeszélések lektora és rovatvezető;

Győri Kornél a lap tartalmát előkészítő irodalmi és hírszerkesztő és a szerkesztő bizottság koordinátora;

Nagy János a lap hasáblevonatának korrektora;

Szűcs József a lap kiadóhivatalának vezetője és rovatvezető.

A Békehírnök állandó rovatainak szerkesztését a szerkesztő bizottság tagjai közül kijelölt személyek végzik.

Gerzsényi Sándor vezeti a szépirodalmi rovatot. *Szűcs József* gondozza a Hajnalcisillag rovatot. *Fortin László* a Mindennapi Ige rovatot. Ez a rovat 1978 elejétől a vasárnap délutáni ígék magyarázatával bővült. Ezt a magyarázatot minden héten más és más felkért lelkipásztor írja.

A Békehírnök hírei következetes szerkesztőségi elv szerint kapnak helyet a lapban:

Közösségi hírként közli a Békehírnök:

– A Baptista Világszövetség és az Európai Baptista Szövetség fontosabb híreit;

– a hazai országos és egyházkerületi eseményeket;

– a gyülekezeti élet eseményeiből azt, ami közérdeklődésre tarthat számot;

– az Egyháztanács és Központi Tanács üléseiről azt, ami közérdeklődésre tarthat számot.

Az egyházkerületi jegyzők feladata az, hogy gondoskodjanak a hírek beküldéséről vagy beküldetéséről. *A beküldés*

időpontjában három hétnél régebbi keletű hazai közösségi hírek közlését a szerkesztőség nem mindig tudja biztosítani. Ez érvényes a gyász hírekre is (amelyek most még olykor egy évvel a temetés után érkeznek be a szerkesztőségbe).

Egyházi hírként közli a Békehírnök:

- a testvéregyházak országos jelentőségű eseményeit,
- a nemzetközi egyházi élet nagy horderejű eseményeit.

A Békehírnök fontos feladatának tekintik a közvélemény tájékoztatását és formálását (pl. a kultúra javaival kapcsolatos álláspont kifejtésével).

Néha polémiát folytat a különféle téves nézetekkel, eljárásokkal szemben.

Egyre inkább az a törekvése e lapnak, hogy jobban érvényesítse a baptista egy-

ház jeles hitelődeinek tanításait. Nemcsak más egyházak tiszteletre méltó, de mégis más háttérű tekintélyeire hivatkozik tehát, hanem – többek között – Udvarnoki András, Csopják Attila, Somogyi Imre és a többiek példamutató írásaira, meglátásaira is.

A szerkesztőség tagjai időnként meglátogatják az egyházkerületeket, megkérdezik a kerületi vezetőket, a lelkipásztorokat, hogyan értékelik a Békehírnök munkáját. Mit javasolnak, mi a véleményük? Ez az egészséges visszajelzés szükséges ahhoz, hogy a lap eredményesen dolgozhasson.

A jövőben is kérjük olvasóink tevékeny és imádkozó támogatását, hogy a Békehírnök eredményesen tölthesse be hivatását.

Győri Kornél

Fényben

Anyácskám a nagykonyhában alszik,
csak minket fogad a tiszta szobában,
ha megjövünk, úgy szorít magához,
mint magzatát patyolat-pólyában.

Hatvanon túl dupla szemüveggel
írásleckét vesz az unokától,
nem érti: a pont, a kérdőjel minek? –
de hat oldalon kibeszél magából
hetenként kétszer mindent, ami gondja;
dallam az nekem, ahogyan sorolja
egyetlen mondattal az eseményeket.
Kusza sorai kincset jelentenek.
Ezüst hajától, szeme sugarától
felnőttből leszünk gyerekek,
odakuporgunk sámlijához
s őrizzük álmát, míg szendereg,
majd mókázunk és vele kacagunk,
ki tudja, ajka fodraira
mosolyt még meddig csalhatunk.

Útban vagyok, ismerős a táj,
ünnepi zöld színt öltött a határ.
Boldog vagyok! Szíve udvarára
anyám még mindig hazavár!

D. Timár Klára

Bemerítés Pécs-Vasason, Miskolcon, Felsőpetényben és Szigetszentmiklóson.

„Bizonyos vagyok benne..”

ÜDVBIZONYOSSÁG. Ez a szó jelöli tömören azt a témát, amiről szólni szeretnék. Mint minden teológiai kifejezés, ez is sok szempontból leterhelt. Leterhelt azért, mert egyik oldalról azt az emberi erőlködést sejteti, amivel igyekeznek bizonyosságot nyerni egyesek üdvösségük felől, másrészt viszont azt a szintén hibás elméletet, hogy üdvösségük érdekében Krisztus mindent elvégzett, következésképpen bárhogy is élünk, Krisztusra nézve biztos az üdvösségünk.

Az üdvbizonyosság téma lehet megtért, újjászületett keresztyének között, a gyülekezetben, de nem bizonyoságtételi tárgy hitetlenek felé. Velük kapcsolatban Krisztus parancsa a mérvadó: hirdessétek nekik az evangéliumot, tegyétek tanítványokká őket!

Az üdvbizonyosság, mint szó, teológiai eredetű, a Bibliában nem fordul elő. Így aztán sokféleképpen értelmezhető, s értelmezik is. Példaként említek egy másik teológiai szakkifejezést, ami szintén nem fordul elő a Bibliában, a predesztinációt. Ezzel kapcsolatban is milyen széles skálán mozog az értelmezés.

A címadó idézet 2Tim 1:12-ből való: *Pál afelől bizonyos, hogy az Úr a nála letett kincset képes megőrizni ama napra.* 1Tim 6:20-ból világos, hogy ez a kincs a hit. Isten képes megőrizni a Pálnak adott kincset (a hitet) Pálban „ama napig”. Ami most már az üdvbizonyosságot illeti – ez ige alapján sem beszélhetünk róla konkrétan, csak arról a bizonyosságról, ami Isten megőrző hatalmára irányul.

Üdvösségem egyrészt Krisztuson múlik, másrészt rajtam. Ő mindent megtett ennek érdekében. Ami tehát Krisztust illeti – biztos az üdvösségem. Ha magamra nézek, akkor teljesen bizonytalan. Képes leszek-e mindvégig kitaranni, végig harcolni, következetesen megállni? Ha magamra nézek: nem. Biztosan nem! De kell-e magamra nézmem, szabad-e? A pusztában, a kígyómarta zsidóknak a rézkígyóra kellett föltekinteniük, és nem magukra nézni, ha gyógyulni akartak. A tengeren járó Péter akkor kezdett süllyedni, amikor levette tekintetét Jézusról. Nézzünk a mi hitünk fejedelmére és beteljesítőjére, Jézusra, és biztosak lehetünk az üdvösségünkben. Addig, amíg Rá nézünk. Senki nem ragadhat ki minket az ő kezéből. Nincs olyan földi vagy földöntúli hatalom.

„Magamba’ nem,
erőmbé’ nem,
imámba’ nem,
hitembe’ sem:
de Benne bízom teljesen.”

(Túrmezei Erzsébet: Fogd a kezem)

KÉTFÉLE VESZÉLY FENYEGETI A HIVÓKET E KÉRDÉSEL KAPCSOLATBAN. Egyrészt az, hogy magunkra tekintve biztosnak érezzük üdvösségünket, más szóval: magunkban is bízunk. Alkalmasnak, sőt érdemesnek tekintjük magunkat az üdvösségre. Másrészt azt, hogy Krisztusra nézve is kétkedünk: Tudom én, hogy meghalt értem is, de vajon egy ilyen embert képes-e üdvözíteni? Mindkét veszély nagyon reális, és alkalmas arra, hogy eltérítsen bennünket az Ige világos tanításától.

BIZONYOSSÁG. Spurgeon szerint: „Hitünk megpróbáltatásához szükségünk van néha a beborult égre, hogy önbizalmunktól megfosztva üdvünk bizonyosságát inkább alapozzuk Krisztusra, mint a tapasztalatra, az érvelésre, a kedélyhangulatra és az érzelmeinkre.”

A Titanic pusztulása után néhány évvel egy konferencián valaki így tett bizonyosságot: Hitetlenül szálltam a Titanicra. Amikor bekövetkezett a katasztrófa, százakkal együtt vitt a víz ide-oda. Mindenki kapaszkodott valamibe. Ilyen körülmények között sodródott felém egy ember. Ezt kiáltotta: „Meg van mentve a lelked?” „Nem, nincsen” – feleltem. Majd ezt kiáltotta: „Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz!” Pár perc múlva újra a közelembe került, s megint ugyanazt kérdezte: „Meg van mentve a lelked?” „Attól tartok, hogy nincsen” – feleltem. „Akkor higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz!” – mondta újra. Hallottam, hogy másoktól is ezt kérdezi. Akkor ott a tenger közepén kiáltottam Jézushoz. Hittem Benne, és bizonyosságot nyertem, hogy meg vagyok mentve. Pár perc múlva ugyanazt a hangot hallottam: „Süllyedek” – majd mintegy önmagát kijavítva: „Nem, nem! Én fölfelé megyek!” – S aki élete utolsó perceiben is így evangelizált, John Harpey, londoni baptista prédikátor volt (J. O. Sanders nyomán).

Ha bizonytalan a körülhang, ki indul a harcba? *Ha a bizonyoságtévők nem biztosak üdvösségükben, ki hallgat rájuk?* Valakivel beszélj az üdvösségről, és az illető visszakérdez: Teljesen biztos vagy-e az üdvösségedben – mit válaszolsz? Általában mindenkinek elege van a bizonytalankodó, vagy-vagy válaszokból. Elmondhatod-e te is Pál apostollal: „Bizonyos vagyok benne . . .”

Ha valaki biztos abban, hogy az Úr kegyelme által van örök élete, ez a tudat olyan örömet, békét, erőt ad neki, ami más úton nem nyerhető meg. *Ez a bizonyosság nélkülszervezetlen a lélekmentésben.*

És most forduljunk ismét a Bibliához: „Elfogadjuk ugyan az emberek bizonyoságtételét, de az Isten bizonyoságtétele nagyobb: mert az Isten bizonyoságtétele az, amellyel Fiáról tesz bizonyosságot. Aki hisz az Isten Fiában, abban megvan ez a bizonyoságtétel. Aki nem hisz az Istennek, az hazuggá teszi őt, mert nem hisz abban a bizonyoságtételben, amellyel az Isten bizonyosságot tesz Fiáról. Ez a bizonyoságtétel pedig az, hogy az Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van” (1Jn 5:9–11). Igen, *Isten örök életet adott nekünk. Ebben kételkedni egyenlő a hitetlenséggel.*

JÁNOS APOSTOL így folytatja fejtegetését: „Ezt azért írtam nektek, akik hisztek az Isten Fia nevében, hogy *tudjátok: örök életetek van*” (13. v.). Evangéliumában ezt írja: „Aki pedig befogadták, azoknak *megadta* azt a kiváltságot, hogy Isten gyermekéivé legyenek: mindazoknak, akik hisznek az ő nevében” (1:12). „Aki hisz a Fiában, *annak örök élete van*, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, az nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta” (3:36). „Bizony, bizony, mondom nektek: aki hallja az én igémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak *örök élete van: sőt* ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe” (5:24).

PÁL APOSTOL az antiochiai zsinagógában ezt mondja: „Vegyétek tehát tudomásul, atyámfiai, férfiak, hogy általa hirdetjük nektek a bűnök bocsánatát, és amiből Mózes törvénye által igazulhattatok meg, *óáltala mindenki megigazul, aki hisz*” (ApCs 13:38–39).

A fölsorolt igékből egyértelmű, hogy *a hívő ember lehet biztos az üdvösségében.* Itt érdemes arra utalni, hogy a hit nem egyszerűen elhívés! Magunkat vizsgálva föl kell fedeznünk a hitből fakadó cselekedeteket is. Ezek nélkül – amolyan elméleti, filozofikus hitre építve „üdvbizonyosságunkat” – a legnagyobb öncsalás áldozatai lennénk, s akkor döbbennénk rá tévedésünkre, amikor hiába „uram-uramoznánk”, az igaz Bíró bal keze felé állítana bennünket. Csak azért, mert valaki fennhangon hirdeti, hogy van üdvbizonyossága, nem fog üdvözülni. *Bizonyosságunk alapja a Kőszikla Krisztus lehet csupán, s a Reá épülő alázatos, szolgáló élet.*

Ifj. Almási Mihály